BASKET-BALL

Juventus-Y. M. C. A. 31-13 (15 5)

Miercuri s'a jucat un match amical între campionii de acum un an şi cel de al doilea clasat.

Albaştrii, cu toate că au fost învinşi, în două matchuri anterioare, sperau într'o revanşă.

Albaştrii au plecat steagul cu un scor categoric. E drept însă că au făcut o proastă partidă, sub valoarea lor. Au fost şovăelnici în faţa coşului, lipsiţi de suflu şi gălăgioşi, ceia ce a determinat pe arbitru să elimine pe Grozăvescu N. pentru zece minute.

Cel mai bun dela campioni a fost G. Grozăvescu, care a muncit din răsputeri ca să-şi salveze echipa de la un eşec mai mare.

Juventus, deşi n'a fost într'o zi prea bună, a meritat victoria.

Apărarea a jucat cu mult suflu, iar înaintarea a avut cel mai bun om în Robacki I, care a jucat cu un suflu îndrăcit.

Arbitrajul d-lui profesor Duţescu autoritar şi excelent.

La fluerul d-lui profesor Duţescu s'au aliniat formaţiile următoare:

Juventus: Drăgan E., Belitoreanu O., Oren P., Robacki I şi II.

Y.M.C.A.: Fantinelli, Zaharic, (Păduraru), Palma, Grozăvescu I şi II.

Jocul a fost de factură frumoasă şi viu disputată mai ales în prima repriză.

Juventus porneşte imediat la atac, dar Oren este faultat, iar arbitrul acordă lovitura de pedeapsă, înscriindu-se astfel primul punct al partidei, prin Oren. După mai multe incursiuni de ambele părţi, Juventus începe să preseze pe Grozăvescu II, vociferează şi arbitrul îl elimină din joc până la pauza mare. Deci albaştrii sunt nevoiţi a juca în 4 oameni. Reuşesc totuşi a înjgheba câteva acţiuni frumoase. Pauza mare găseşte punctajul 15—5 pentru Juventus.

La reîncepere, YMCA schimbă pe Zahirnic cu Păduraru care este mai eficace, dând ocazii frumoase înaintării sale de marcare, obţinând astfel câteva puncte. Juventus surprins, contra atacă şi se apără magistral, datorită fundaşilor, cari distrug atacul advers. YMCA luptă pentru ameliorarea scorului, dar Grozăvescu II, îi împiedică prin descurajarea sa.

JOHN TH.

Istoriografie sportivă

Primele curse de „velocipede mecanice"

Sportul ciclist şi cel motociclist au mers mult timp mână în mână şi la apariţia primelor motociclete, aceste vehicule se intitulau «velocipede mecanice», «velocipede cu vapori» etc.

Prima cursă a aşa ziselor «velocipede cu vapori» a avut loc la 28 Aprilie 1887, în următoarele condiţiuni.

Charles Munier era foarte cunoscut în rândul velocipediştilor parizieni şi făcea parte din Societatea Velocipedică Metropolitană.

Era un turist convins care cutreerase aproape toată Franţa şi poseda tot soiul de biciclete şi tricicle. El a fost primul care a adoptat invenţia de Dion Bouton — Trepadouse, care consta dintr'un motor cu aburi, şi o montă pe unul din triciclurile sale. Cu acest nou instrument Munier începu să facă escapade dincolo de liniile limitrofe ale oraşului, urca cu uşurinţă toate coastele şi-şi semăna pe drum toţi camarazii ciclişti.

PROECTUL LUI PAUL FAUSSIER

Paul Faussier era preşedintele clubului Sport Vélocipedique Parision, fondat în 1878 şi redactor la **Estafette** şi **l'Opinion.** Alergător ciclist de valoare, combativ şi bun sprinter (concura sub pseudonimul Salvator). Faussier era mai presus de toate, un sportiv prin excelenţă.

Şi, în momentul când se fixă programul ciclist pe 1887, el propuse clubului său organizarea unei curse pentru «velocipede cu vapori». Camarazii lui nu fură de părere, astfel că perseverând, Faussier decise să organizeze singur o cursă de acest gen.

PRIMA CURSA

A avut loc la 28 Aprilie. Plecarea s'a dat dela podul Neuilly; parcursul: faimosul drum Saint-James — podul Suresnes — Versailles, în total 31 km. 800.

Un singur concurent se prezentă la start, George Bouton, care efectuă traseul într'o oră 14 minute, mergând pe anumite porţiuni — după spusele unui martor ocular — cu o viteză de aproape 60 km. pe oră.

A DOUA INTRECERE

După cursa din 1887 se inventară şi alte sisteme de «velocipede mecanice». Ele erau puse în mişcare prin electricitate sau cu aer comprimat.

Paul Faussier creie deci, o nouă probă «Cursa triciclelor cu motor automat» deschisă tuturor vehiculelor electrice, cu vapori, etc.

Ea s'a ţinut la 10 Mai 1891 în jurul Longchamps-ului, pe un parcurs de 20 km. Acest circuit a devenit mai târziu clasic, datorită numeroaselor competiţiuni ce s'au organizat pe el.

Numai doi concurenţi s'au prezentat la plecare. Primul a sfârşit Merelle pe un triciclu cu motor de Dion Bouton, acoperind distanţa în 41 minute 1 secundă. L. Serpollet, cel de al doilea concurent a abandonat la al treilea tur, dupăce fusese confortabil distanţat.

A TREIA CURSA

A treia şi ultima cursă de acest gen a fost organizată la 21 August 1891, de rândul acesta la Vincennes, în jurul lacului Daumesnil, pe un parcurs de 40 km.

De data aceasta nu a aderat decât un singur concurent, Lacaux, pe triciclu de Dion Bouton. Alergătorul a fost oprit după al 12-lea tur din cauza lipsei unui serviciu de ordine. O babă traversa pista, împingând un cărucior de copil, în momentul când Lacaux trebuia să treacă. Pilotul a oprit în ultima instanţă. Tumult, panică, şi poliţia a interzis continuarea cursei.

PRECURSORI DE VALOARE

Sub impulsiunea lui Pierre Giffard, primul concurs de trăsuri fără cai (automobile), anunţat pentru data de 19 Decembrie 1893, a suferit o amânare şi ei s'a ţinut la 19 Iulie 1894. Cursa a fost câştigată de o trăsură de Dion Bouton care până în 1897 a mai câştigat multe întreceri, printre cari şi cursa Marsilia-Nisa.

Intre timp primii pioneri ai sporturilor mecanice şi-au cucerit brevetele pentru motoarele cu petrol, adevăraţii strămoşi ai motoarelor actuale.

DIN PROVINCIE

IAŞI

Jubileul de 30 ani al Societăţei de Gimnastică, Sport şi Muzică din Iaşi

Cum au decurs festivităţile

Societatea de gimnastică Sport şi Muzică din Iaşi, şi-a serbat 30 ani de existenţă în cadrul unor impresionate festivităţi.

Sălile societăţii, splendid decorate pentru circumstanţă au adăpostit un mare număr de membri şi simpatizanţi, veniţi să asiste la presionante festivităţi.

In asistenţă am remarcat pe d-nii: prof. Paul Bujor, Constant. Meissner, P. S. S. Vicarul Leu al Mitropoliei Moldovei, general Toma Dimitrescu, comand. corpului IV armată; Colonel Lon, V. I. Radu, Prof. M. Berceanu, preş. federaţiei soc. de gimnastică; Ionel Teodoreanu, Dr. Cădere, prof. Dr. Er. T. Popa, prof. Dr. Bălteanu, Prof. Parteni, Dr. Hohman, dr. av. Isac Avram, av. Marinescu, av. Sturm, fraţii Stavăr, Lt. Toporescu Fotea, comitetul societăţei în frunte cu d-nii Osvald Racovitză, C. Vinograschi etc. etc.

FESTIVITATEA

a început printr'un serviciu religios oficiat de preotul Andreescu, asistat de preoţii Vuza şi Pieptu, răspunsurile fiind date de către corul seminarului «Veniamin Costache».

După ce s'a expediat o telegramă M. S. Regelui, seria cuvântărilor a fost deschisă de către părintele Andreescu printr'o intercsantă predică. A urmat apoi d. prof. Paul Bujor, unul dintre primii preşedinţi; d. C. Meissner din vechea gardă, şi apoi saluturile d-lor prof. M. Berceanu în numele federaţiei soc. de gimnastică din România; P. S. S Vicarul Leu al Mitropoliei Moldovei, G-ral Toma Dimitrescu, comandantul corpului IV armată; prof. Cezar Parteni în numele universităţii din Iaşi, prof. Bădărău, directorul liceului Internat, în numele şcolilor secundare, prof. dr. Bălteanu din partea institutului de higienă.

Ultimul ia cuvântul actualul preşedinte al societăţei, care face un succint istoric dela înfiinţare şi până în prezent.

Asistenţa este apoi invitată să semneze într'o carte de aur, oferită societăţei de către d. Iohan Krizanovski, membru în actualul comitet, după care o gustare reuneşte pe cei prezenţi.

Seria toasturilor este deschisă de către d. Osvald Racovitză pentru M. S. Regele, d. g-ral Dimitrescu pentru d. Osvald Racovitză şi d. C. Meissner pentru presă.

După amiază s'a vizitat tot parcul sportiv şi strandul Iaşilor, iar seara a avut loc un festival sportiv la teatrul Naţional, cu concursul tuturor liceelor de fete şi băeţi din localitate.

S'a terminat campionatul

Observaţiuni. — Clasamentul

Incepând mai târziu ca în alţi ani, campionatul regional de toamnă s'a putut prelungi la Iaşi în Noembrie, datorită condiţiunilor atmosferice, de data aceasta mai puţin vitrege cu football-ul.

Participarea a şase echipe pentru prima oară în această competiţie, i-a mărit cu mult interesul, astăzi când clasa este din punct de vedere technic cu mult ameliorată faţă de ceeace reprezintă trecutul apropiat.

Foarte departe de Bucureşti, departe de Cernăuţi şi în schimb aproape de Chişinău unde o mişcare sportivă inteligent înjghebată de oameni cu iniţiativă a fost lăsată să sucombe sub privirile indiferente, nu neputincioase ale sportivilor de peste Prut.

In aceste condiţiuni, Iaşul a fost silit să se formeze — atâta cât s'a format — prin sine însuşi.

Nivelarea valorilor dintre echipe a transformat campionatul dintr'o cursă alergată, într'o dispută în care fiecare partidă îşi avea importanţa ei şi în care clasamentul actual este întocmit la diferente imperceptibile.

Victoria este prima clasată în campionatul de toamnă şi deţine pentru întâia oară acest loc. Echipa aşa cum este închegată, are două părţi bine distincte: o apărare robustă, energică şi un atac mult inferior restului, suferind în ansamblu de acelaş defect ca şi fosta campioană.

Concordia a doua clasată la un punct diferenţă, care a rămas cu o înaintare omogenă şi activă, dar susţinută de o apărare cu multe puncte tare şubrede în ultima vreme.

Pentru al treilea loc lupta a fost foarte strânsă şi numai graţie goal-average-ului, Textila M. N. s'a instalat înaintea Unirei C.F.R. din Paşcani.

TEXTILA M. W. a utilizat un team în care a început să se vadă oarecare omogenitate şi la posibilităţile conducerei ei, echipa are şanse să parvie la situaţii interesante.

Unirea C.F.R. din Paşcani a prezentat în campionat specificul provincial cu un elan fără margini, suflu inepuizabil şi lipsă de technică, sunt însă susceptibili de progres, marea majoritate a jucătorilor fiind încă destul de tineri.

Macabi Hacoah s'a plasat în locul al cincilea utilizând pepiniera proprie, făcând rezultate interesante şi multe jocuri surpriză; a avut cea mai bogată campanie de matchuri amicale dintre echipele locale şi însfârşit lanterna roşie e deţinută de **Generala** cea mai tânără formaţie locală, care s'a redus de altfel la rolul de încasatoare de goal-uri. Este acolo şi un defect de optică la conducere.

In această situaţiune echipele locale s'au eşalonat în mod oficial până la primăvară, când retour-ul va ocaziona din nou o luptă strânsă, pentru obţinerea titlului de campioană a Moldovei.

Până atunci, o odihnă mai mult sau mai puţin necesară, a venit să sisteze activitatea.

MUDY

Miercurea - Ciuc

Dela O. N. E. F.

Cu câtă satisfacţie a fost îmbrăţişată iniţiativa O. N. E. F.-ului de a organiza concursuri pentru sporturile de iarnă în diferite localităţi din ţară, cu tot atâta surprindere s'a luat cunoştinţă de faptul că iniţiatorii acestor concursuri nu şi-au îndreptat privirea şi către regiunea Ciucului unde există un nucleu sportiv destul de mare şi unde se pot organiza favorizat de teren şi de durata menţinerii zăpezii (circa 5 luni), concursuri de ski, bobsleigh, etc.

Pentru a preciza menţionăm că în această regiune există zăpadă cu începere de la 1 Noembrie şi până la finele lunei Aprilie.

In iarna anului 1932 s'au organizat în regiunea Mercurea Ciuc două concursuri de ski: unul militar şi unul de către societatea Turismul al cărei rezultat a fost foarte bun.

In preajma oraşului Miercurea Ciuc, terenul permite construirea unor piste de diferite lungimi şi în teren variabil pentru concursurile de ski.

De asemenea există o pistă în lungime de 1800 m. amenajată de Batalionul 2 Pionieri de Munte pe înălţimile din apropierea oraşului, pentru bobsleigh.

Tot odată reamintim că oraşul Miercurea Ciuc posedă două locuri de patinaj pe care s'a ţinut anul trecut campionatul de hokey al Ardealului şi care a fost câştigat de echipa locală C. S. C.

In acest an se vor ţine în această regiune următoarele concursuri:

Un concurs militar de sky pentru patrulele Batalionului 2 Pionieri de Munte cu itinerariul: munţii Ciucului, Tarcăului, Ciahlăului, Căliman, Grinţieşului, Bistriţa Năsăud (cca. 400 km.)

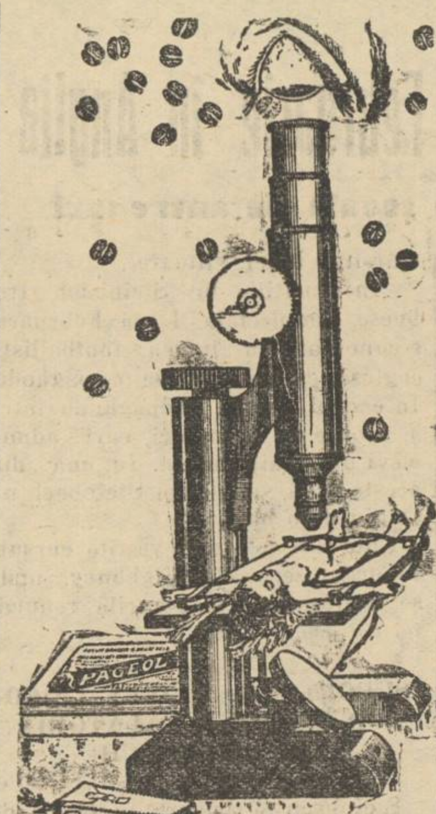
2) Un concurs de 20 km. de ski, organizat de societatea Turismul filiala Ciuc, precum şi alte concursuri, asupra cărora vom reveni mai detailat ulterior.

Faţă de cele expuse mai sus credem că Direcţia Oficiului Naţional de Educaţie Fizică va trece în programul său de lucrări şi această regiune, unde există o populaţie însufleţită de sentimente sportive şi dornică de a da concursul său frumoasei iniţiative ce o va lua Direcţia Institutului Naţional de Educaţie Fizică.

HOCKEY

Echipa C. S. Ciuc şi-a reluat antrenamentul de câteva zile în vederea disputărei campionatului regional.

G. E.

ATLETISM

Anul atletic 1932

Progres în sprintul scurt

Incepând din numărul de faţă, vom încerca, în linii generale, să rezumăm sezonul atletic al anului 1932.

Nu este lucru nou, ceiace facem. S'a creiat în atletism o tradiţie ca fiecare sfârşit de an să fie marcat de-o privire retrospectivă, asupra activităţii din timpul anului.

In materie de atletism, acest deosebit de important bilanţ s'a dovedit a fi absolut necesar şi el se simplifică, graţie faptului că unicul criteriu de apreciere în acest sport îl constitue cifrele.

Performanţele înfăţişate sub forma cam aridă a cifrelor, nu vor putea fi apreciate la justa lor valoare de către un neofit. Cei iniţiaţi însă cât de puţin în acest complex sistem de valorificare a forţelor, nu vor scăpa interesul datelor prezentate de noi.

Dintr'o privire, ei pot să-şi dea seama de progres sau invers de regres, aceasta bine înţeles dacă mai au şi curiozitatea de a compara cifrele anului acesta cu realizările din trecut.

Ne vom mărgini în acest an la o simplă, dar concludentă, clasificare a atleţilor după performanţele obţinute în diferitele concursuri cu caracter oficial. A fost o muncă oarecum migăloasă, dar suntem mulţumiţi, de-a putea înfăţişa cititorilor un tablou complect şi care credem că-i va interesa.

SPRINTUL SCURT

In probele de viteză, caracteristica acestui an a fost ridicarea nivelului sprinterilor noştri, superioritatea manifestată de Beju şi Lowenfeld şi apariţia unui mănunchi de tineri printre care numărăm pe: Usaghy, Kovacs, Sterian, Mazilu, Borodi, Oö, Drăgan, pe cari îi aşteptăm cu încredere să ne confirme speranţele puse în ei.

Iată acum şi tabelul statistic:

C. Beju (V. Dacia) 10 s. 8
I. Lowenfeld (C. A. T.) 11 s. 1
G. Czegezi (Ol. Br.) 11 s. 1
G. Usaghy (S. U. E. F.) 11 s. 2
T. Drăgan (U. Iaşi) 11 s. 2
A. Kovacs (S. U. E. F.) 11 s. 4
F. Nemes (St. C. M.) 11 s. 4
F. Borodi (St. O. M.) 11 s. 4
Kirschner (H. T. V.) 11 s. 5
G. Sterian (V. D.) 11 s. 5

La 200 metri, am reuşit în acest an să scoborăm sub 23 sec. Isprava lui Lowenfeld şi Nemes a constituit evenimentul anului în această probă. Deasemenea nu pot fi trecută cu vederea performanţele celor trei universitari: Beju, Kovacs şi Usaghi, precum şi menţinerea în forma a lui Kirschner.

Mazilu, Borodi, Oö şi Drăgan, au apărut deasupra ... sunt tineri, dealtfel ca aproape toţi sprinterii noştri.

La 200 metri situaţia este următoarea:

Lowenfeld (C. A. T.) 22 s. 6
Nemes (St. C. M.) 22 s. 8
Kirschner (H. T. V.) 23 s.
Usaghy (S. U. E. F.) 23 s.
Beju (Vif. D.) 23 s.
Kovacs (S. U. E. F.) 23 s. 2
Drăgan (U. Iaşi) 23 s. 9
Mazilu (Vif. Dacia) 24 s.
Oö (C. A. T.) 24 s.
Borodi (St. O. M.) 24 s.

In numărul viitor ne vom ocupa de cursele de 400 şi 800 metri plat.

C. M.

ECOURI

Timpul care s'a menţinut frumos până mai zilele trecute a permis atleţilor bucureşteni să frecventeze stadionul.

Astfel Beju, dela Viforul Dacia, a lucrat pe **O. N. E. F. dovedind că** nu şi-a pierdut din excelentele sale calităţi.

Herold şi Csaklany, noii atleţi ai S. U. E. F.-ului, au făcut aproape zilnic antrenament. Primul a reuşit un 6 m. 40 la lungime iar al doilea, luptându-se cu Buciuc, a ajuns la 12 m. 20, ceiace nu este rău de loc.

*

Intr'un interviev apărut în «Corriere della Serra», Contele Albert Bonaccoso, unul dintre membrii italieni ai C. I. O., a comparat dificultăţile ce ar decurge din organizarea Jocurilor Olympice în 1940 de către Japonia cu avantajele oferite de Italia, care a dat numeroase exemple, din punct de vedere al organizării.

Italia, cu instalaţiile ei dela Cortina d'Ampezo, ar putea garanta o organizare perfectă a Jocurilor de Iarnă. Apoi a insistat asupra faptului că guvernul italian, care se interesează atât de mult de sport, va acorda oaspeţilor avantaje fără precedent.

*

Liga Moldova, care în acest an a avut cinstea să organizeze campionatele universitare de atletism se pregăteşte pentru a învia gustul atletismului printre ieşeni prin organizarea mai multor reuniuni cu caracter popular.

Animatorii sunt bine cunoscuţii atleţi: Eug. Davidescu, fraţii Sturza, Drăgan şi profesorul Aparaschivei Piaton.

*

In cursul anului 1932 s'au ameliorat cinci recorduri femenine, şapte recorduri de juniori, 12 recorduri de seniori. Dacă adăugăm şi cele trei recorduri stabilite de echipa naţională la ştafetele: 4x100 m., 4x400 m. şi ştafeta 100-200-400-800, cu ocazia jocurilor Balcanice, căpătăm un total de 27 recorduri naţionale. Pentru atletismul românesc este un rezultat îmbucurător.

14) **Inaintaşii sportului român**

D. Dumitrescu: primul cicilst român

Acum 42 ani

Tandemul reintrase în drepturi şi promenadele zilnice deasemenea. Echipajul redevenise una din originalităţile Capitalei şi el constitui un obiect de curiozitate, până în ziua când iarna anului 1901 îşi cernu primii fulgi de zăpadă. Sezonul fu mai lung şi mai aspru ca de obicei. Biciclul, monociclul şi tandemul luaseră drumul odihnei, găsindu-şi adăpost într'o magherniţă prin care crivăţul sufla în voe, Proprietarul lor îşi vizita din când în când vehiculele, iar un ucenic avea consemnul special, de a nu lăsa rugina să mănânce scheletul celor trei velocipede.

Cu toată asprimea iernei, primăvara îşi făcu drum şi odată cu sosirea lunei Martie, soarele începu să deghețe troenele. Capitala stătu timp de aproape 20 zile sub o completă lăcărie. Abia către începutul lunei Aprilie, străzile se limpeziră şi oraşul începu să-şi facă toaleta de primăvară. Sărbătorile Paştilor veniră şi odată cu ele, cicliştii începură să scoată capul. Societatea «Sborul» îşi reluă activitatea şi schiţa de program fu elaborată, majoritatea reuniunilor fiind rezervate velodromului.

Marii animatori ai sportului pedalei nu ştiau ce-i aşteaptă şi făcuseră socoteala fără Dobriceanu. Proprietarul terenului devenise din ce în ce mai pretenţios astfel că, în ziua când i se propuse deschiderea velodromului, el puse condiţiuni foarte grele. Alergătorii după atunci au insistat din toate puterile [illegible] Corneliu Marinescu, Jean Marinescu, Marin Moisescu, Brumărescu şi alţi tineri, începuseră să arate o formă strălucită şi, bătrânii obosiţi de severa campanie pe care o susţinuseră, se gândeau serios la retragere. Singur d. Alois Pucher persevera şi isbutea chiar să apere, cu succes, interesele celor eşiţi din arenă.

Totuşi bătrânii mai apăreau din când în când pe pistă, datorită faptului că erau solicitaţi de admiratorii sportului pedalei. Şi, în ciuda vârstei înaintate, tot ei erau cei cari furnizau pe învingători. Reuşeau acest lucru însă cu preţul unor formidabile eforturi şi, ca atare, era nevoe de timp îndelungat pentruca urmele perseverărei lor să poată fi şterse.

Intr'o bună zi, organizatorii după acele timpuri, îşi propuseră să aducă la Bucureşti, un alergător străin. Bineînţeles, pentru acest lucru aveau nevoe de consimţământul lui Dobriceanu care nu se mai mulţumea cu chiria ci solicita şi un procentaj din încasările brute. Când a auzit că se procedează importanţa unei formule importante, i-a majorat pretenţiile, punând la grea încercare pe organizatorii cari, făcuseră imprudenţa de a şi anunţa evenimentul. Din fericire se răspândise în oraş decât data alergărei, fără a se menţiona numele şi natura oaspelui.

Publicul aştepta cu nerăbdare disputarea cursei şi, în cazul când ea nu s'ar fi ţinut, acţiunile organizatorilor ar fi scăzut simţitor, iar prestigiul ciclismului deasemenea. Sportivii după acele timpuri erau mult mai pretenţioşi ca în zilele noastre, reprezentantele sexului frumos fiind cele cari îşi strigau drepturile, întrucât nicăeri nu-şi puteau exhiba toaletele, mai bine ca la cursele de biciclete şi cele de cai.

Normal era deci ca, promotorii ciclismului să se frământe pentru a nu rata o reuniune anunţată. Când lucrurile păreau mai critice o ideie salvatoare veni unuia dintre organizatori.

Intr'un circ ambulant, un ciclist american făcea furori prin măestrite figuri. Numele lui era scris cu litere de o schioapă pe afişele circului şi, conform obiceiului, cartea [illegible] organizatorilor, artistul american s'a lăsat convins, cu o singură condiţie: **cursa trebuia să se sfârşească cu victoria lui.** In ultima instanţă, organizatorii cari erau în acelaş timp şi concurenţi, acceptară punctul de vedere al americanului şi anunţarea cursei făcu senzaţie.

Prima Duminecă ce urmă, fu rezervată acestei întreceri. Toţi concurenţii erau înţeleşi. Se aranjaseră toate amănuntele disputei şi rămăsese ca americanul să dea atacul final pe ultimii 200 metri. Toate lucrurile au mers conform înţelegerei până în apropierea potoului unde, d. Alois Pucher care, probabil uitase de promisiunea ce o formulase, demară brusc şi americanul fu afişat al doilea, la o lungime de învingător.

La vestiar s'a petrecut o discuţie aprinsă şi foarte puţin a lipsit ca publicul să afle întregul aranjament. Din fericire, americanul revoltat peste măsură, la început, a [illegible]

(Va urma).